

Шевченко П.П., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ МОЛОДІ В ПРАВОВІЙ СФЕРІ

Молодь – це цінність нації та гарант майбутнього кожної держави, і з цим мало хто може не погодитися. Бо саме молодь є тією рушійною силою прогресу країни, її запорукою розвитку та удосконалення. Тому виявлення проблем молоді у цих сферах та винайдення шляхів їх усунення завжди залишається актуальною темою. В Україні має місце недостатня правова обізнаність як молоді так і громадян у цілому, що нерідко стає причиною порушення їх основних прав та свобод. На сьогодні правосвідомість опинилася на небезпечному для суспільства рівні, моральні цінності послаблюються, а правопорушення стали ледь не нормою поведінки. Особливу небезпеку становлять такі види «переродження» правосвідомості, наслідком яких є свідоме вчинення людиною умисних, переважно тяжких кримінальних злочинів, мотивами яких найчастіше стають жорстокість та корисливість, організована злочинність і корупція, що завдають значної шкоди процесу реалізації принципів верховенства права, недоторканності основних прав і свобод людини, становленню демократичної, правової держави, підвищенню рівня правової культури особистості і суспільства в цілому [1].

Доцільно буде зазначити, що за статистичними даними правоохоронних органів, найдинамічніші зміни правосвідомості громадян відбуваються у сфері злочинності. Так, особами, які ще не досягли 18 років, скоюється понад 9 % усіх правопорушень, що приблизно співпадає з показниками злочинності кримінально найактивнішої групи – осіб віком від 18 до 29 років. Особливу увагу в реформуванні системи правового виховання треба приділяти молоді, а саме студентству. Випускникам вузів вкрай необхідно мати відповідний рівень правових знань, підвищувати правосвідомість та правову культуру, що допоможе їм прийняти правильні рішення в галузі організації виробництва і праці, в управлінні, повсякденному житті. У практичній діяльності молоді спеціалісти стають суб'єктами трудових, адміністративних правовідносин, правовідносин авторства тощо [2]. Тому важливість правової підготовки студентів важко переоцінити. Важливим методом правового виховання є правова освіта. Цей процес поширення правових знань сприяє зростанню загальної юридичної культури та освіченості населення. Доцільно буде залишити таку навчальну дисципліну, як «Правознавство», серед нормативних дисциплін вищих навчальних закладах незалежно від їх спеціалізації.

Підвищення ролі молоді в студентському самоврядуванні так само сприяє розвитку правового виховання: адміністрація вищого навчального закладу зобов'язана сприяти студентським колективам у здійсненні їх повноважень, надавати на їх прохання необхідну для прийняття рішень інформацію, приміщення для проведення заходів, обладнання і матеріальні засоби, у встановлені терміни давати відповіді на пропозиції, що вносяться студентськими колективами.

До форм загальнопрофілактичної виховної роботи відносять лекції на морально-етичні та правові теми, бесіди про стан навчальної дисципліни, зустрічі з працівниками правоохоронних органів, своєчасне інформування про прийняття нових законів та інших нормативно-правових актів і їх роз'яснення, колективні консультації, «круглі столи» та ін. [3]. Усі ці заходи безсумнівно забезпечать підвищення рівня правової культури та правосвідомості серед студентів через пізнання своїх прав та обов'язків, громадянську активність та почуття відповідальності за свої дії. Однак поруч з неналежним рівнем правосвідомості молоді знаходиться не менш нагальна правова проблема працевлаштування молодих спеціалістів. На сьогодні в Україні кожний третій випускник вищого навчального закладу – безробітний. Молоді спеціалісти досить часто працюють не за фахом, прагнуть виїхати за кордон, а міграційні процеси мають глибокі наслідки, одним із найбільш негативних є втрата висококваліфікованої робочої сили, передусім наукових кадрів. Причини великого рівня безробіття знаходять своє відображення в тому, що, по-перше, роботодавці висувають високі вимоги до кандидатів, а молодь є неконкурентоспроможною. Серед основних вимог роботодавців до працівників – працівник повинен бути одночасно дипломованим, з досвідом роботи, молодим. По-друге, керівники компаній скаржаться на низьку якість освіти [4]. Аналізуючи реалії зайнятості та працевлаштування молоді, можна зробити висновок, що її правове регулювання потребує вдосконалення. Наприклад, при університетах доцільно створювати підрозділи, які б відповідали за працевлаштування студентів. Потрібно вжити заходи, які забезпечили б ширшу обізнаність молодих людей у різних професіях і врешті спрямувати людину в «правильне русло».

Таким чином, вивчення та подолання проблем молоді в правовій сфері є дуже складними питаннями, які досі залишаються невирішеними. Так, за роки незалежності України прийнято понад 700 законів України та 800 підзаконних нормативно-правових актів, що тією чи іншою мірою спрямовані на вирішення молодіжних проблем. Природно, що опрацювати такий масив інформації дуже важко не лише молодим людям, а навіть професійним юристам та працівникам відповідних державних структур, що відповідають за роботу із підростаючим поколінням. Але чим глибше ми досліджуємо цю тему, тим швидше ми знайдемо шляхи вирішення

проблем, забезпечивши тим самим становлення України як незалежної, демократичної, соціальної та правової держави.

Література

1. Кануннікова О.Р. Проблеми правового виховання молоді / О.Р. Кануннікова, О.Ю. Панфілов // Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». – 2012.
2. Ортинський В.Л. Основи права: підручник / В.Л. Ортинський. – Львів : Оріяна-Нова, 2005.
3. Правове виховання студентської молоді як нагальна проблема [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://putped.edu.ua/koledzh/vikhovnarobota/vikhovni-godini/725-pravove-vikhovannya-studentskoji-molodi-yak-nagalna-problema.html>.
4. Працевлаштування молоді в Україні: правові проблеми [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://semperlegal.com/uk/pratsevlashtuvannya-molodi-v-ukrayini>.

УДК 340.116 (477) (043.2)

Шерстобоев С.О., студент,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Макеєва О.М., к.ю.н.

МІСЦЕ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ У ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

Актуальність дослідження зумовлена процесами реформування державних та недержавних інститутів сучасного українського суспільства, які охоплені нормативно-правовим регулюванням. Серед проблем соціально-економічного, політичного, національно-державного і правового розвитку сучасного суспільства першочергове значення набувають питання створення ринкової економіки, формування соціальної, правової держави. Значна роль у їх вирішенні належить чинному законодавству, оскільки воно відображає втілення різних рівнів правового регулювання суспільних відносин.

Зазначену проблематику досліджували багато українських та зарубіжних вчених, зокрема: С. С. Алексєєв, О. М. Бандурка, Л. М. Горбунова, Н. Г. Горшков, Б. В. Дрейшев, Г. І. Дутка, Д. А. Керімов, А. М. Колодій, В. В. Копейчиков, В. С. Нерсесянц, А. С. Піголкін, О. Ф. Скакун, Ю. О. Тихомиров.

В сучасному світі без нормативно-правових актів (далі – НПА) не може існувати жодна правова система розвинутих країн. У правовій системі України НПА посідають особливе місце, адже є основним